

ПРОЛЕЋЕ — ЛЕТО 79.

Кад моје тело изгуби сваку привлачност
Тешко ћу се служити и речима
Сваког јутра облачим исте фармерице
И улазим у пролеће—лето 79.
Граде осећаш ли склад мојих
Корака схваташ ли да се враћам
Превазиђеним стварима
Кад моје тело изгуби сваку привлачност
Тешко ће и речи полазити са усана
Сада кад је све дозвољено
Час је за повратак драгим стварима
Ко ће надмашити Бимонових 8,90
Пред милионима ТВ гледалаца
Сада кад је све дозвољено
Личим на неколико својих идола
Хвата ме грозница суботње вечери
Гледам у случајни распоред звезда
Кад моје тело изгуби сваку привлачност
Тешко ћу се служити и речима
Тешко ће и речи полазити са усана.

Милан Цветић

Х Х Х

Посматрам
На углу неба
Љубичасто Сунце како
Море у галебове претвара

И Море одлети

Само празна дупља
Где је некада било око
Само непровидна дубина
Неиспуњена маштом

НЕ ИДИ БОС

Не иди бос,
заостаћеш.
Не иди бос,
знам да ти је лепше,
али ти нико неће веровати
да ти је земља ближа.
Не иди бос.

Сократа већ дуго нема,
и бићеш сам.
И знам, рећи ћеш
и Сократ је био сам.
Али, доказали су људи,
земља је мекша кад си обувен.

И зато ти кажем:
Не иди бос.

С А Н

Осмех развеже мапу лица
од ува до ува

Мој пријатељ Ван дер Берн ће
пуцати на свакога ко се помери

А тешка птица прелеће велико небо
велика птица тешко прелеће небо

Он пуца
а нико се није ни померио

Степом у мојој глави
још увек путује
крик
Ја не могу да се пробудим